

BIBLICKÉ ÚKOLY

R O Č E N K A 1 9 5 9

Ústřední rada církve adventistů s. d.
P r a h a X I I , L o n d ý n s k á 3 0

KRISTOVO PODOBENSTVÍ

JEŽÍŠOVA PODOBENSTVÍ

Tyto úkoly obsahují 25 nejdůležitějších Ježíšových podobenství. Nepodáváme je podle pořadí, jak se vyskytují v evangeliích, nýbrž podle naučení, která přinášejí. Vyskytnou-li se v jednom úkole 2 nebo 3 podobenství, pak je proto, že učí podobné nebo příbuzné myšlenky.

Slovo „podobenství“, řecky „parabole“, znamená „klásti vedle sebe za účelem srovnávání“. Ježíš používal každodenní příhody a scény přírody, v nichž se nacházel, aby učil základním pravdám království nebeského. Ježíš v každém podobenství sledoval zvláštní naučení. Nehodlal však každou jednotlivost své ilustrace aplikovat na nějakou duchovní stránku. Někteří jdou příliš daleko ve výkladu podobenství, když se snaží činit něco, co Ježíš vůbec nezamýšlel.

Příroda obsahuje mnoho duchovních naučení. Je nám praveno, že Ježíš mluvil o věcech, které učinily jeho vlastní ruce a jež mají vlastnosti a síly, které sám do nich vložil.

Pravdy, kterým učil jsou věčné a mluví k našim srdcím o našich duchovních potřebách. Přistupujme k těmto naučením s otevřenou myslí. Přijměme ochotně jakékoli pokárání, povzbuzení nebo poučení, která nám dnes tato podobenství podávají!

ROZSÉVAČ A SÍMĚ

Zlatý verš: Luk. 8,15.

Úvod: „Podobenstvím o rozsévači představuje Kristus království nebeské a dílo velikého hospodáře pro svůj lid. Tak jako rozsévač jde na pole, aby rozséval, tak i Ježíš přišel, aby rozséval símě nebeských pravd. Jeho učení v podobenstvích byla semenem, kterým byla rozsévána vzácná poselství milosti. Od přirozeného semene, které se rozsévá do země, chce Kristus obrátit naši pozornost na símě evangelia, jehož rozséváním bývá člověk přiveden zpět k Bohu. Nebeský Vládce dal podobenství o malém semeni obilním. Tytéž zákony, jimiž jest řízeno rozsévání semene zemského, vztahují se také na rozsévání semene pravdy evangelia.“ EGW

PROČ JEŽÍŠ UČIL V PODOBENSTVÍCH ?

1. Která otázka učedníků a jiných posluchačů projevuje zájem o podobenství o rozsévači?
Mar.4,10; M.13,10.
2. Jak zdůvodnil Ježíš příčinu mluvení v podobenstvích? Mar.4,11.12.

„Pán ve své moudrosti zahaluje duchovní pravdy v obrazy a symboly. Obraznou řečí často přinesl nejprostší a přitom nejúčinnější pokárání svých nepřátel a žalobců, oni však v jeho slovech nemohli najít příčiny, aby ho odsoudili.“ EGW

ROZŠEVÁNÍ DOBRÉHO SEMENE

3. Koho znázorňuje rozsévač dobrého semene?
M.13,37.

„Rosévač je Syn Boží, nebo ten, komu svěřil tuto práci; neboť skrze spolupráci s Kristem se člověk stává spoludělníkem Božím. Ti, kdož osobní službou otevírají jiným Písmo, rozsévají dobré símě.“ EGW

4. Co znázorňuje dobré semeno? L.8,11.

Mat.13,19 je nazývá „slovo o tom království“. Mar.4,14 praví jen „slovo“. V podobenstvích o plevách je dobré símě nazváno „synové království“. Toto se pak vztahuje na užitek plynoucí z rozsévání dobrého semene slova Božího.

5. Kam je símě zaseto? M.13,9 předposl. věta.

Semeno je zaseto do srdce. Luk.8,15 mluví o dobrém semenu, zasetém do „srdce dobrého a ctného“. Luk.8,12 mluví o ďáblu, který vynímá slovo „ze srdce“. V celém podobenství o rozsévání mluví Ježíš o slyšení slova. Závěrem praví: „Kdo má uši k slyšení, slyš.“ Slyšením se símě slova dostává do srdce. Viz také Ř.10,4.

TŘI DRUHY NEVÝNOSNÉ PŮDY

6. Co se stalo se semenem, které padlo podle cesty?
M.13,14.19.

7. Proč je ďábel tak rychlý, aby vybral símě slova?
L.8,12b.

„Jako ptáci jsou pohotová sezobat símě, které padlo na cestu, tak je znázorněna pohotovost satana a jeho neviditelných pomocníků, aby vybrali semeno

Boží pravdy ze srdce, aby tam nemohlo vzklíčit a přinášet ovoce k životu věčnému. Satan se bojí, že by Slovo Boží probudilo hříšníka a zapůsobilo na jeho zatvrzelé srdce.“ EGW

8. Co se stane, když símě padne na skálu? M.13,5.6.
9. Jaká je zkušenost této třídy lidí? M.13,20.21.
10. Co se děje, když dobré símě padne mezi trní? M.13,7.
11. K čemu přirovnává Ježíš trní? Mar.4,18.19.

DOBŘÁ PŮDA PŘIPRAVENA PRO DOBRÉ SEMENO

12. Co je praveno o posluchačích, kteří jsou přirovnáni k dobré půdě? L.8,8.15.

„Lidé srdce „ctného a dobrého“, o nichž jest v podobenstvích řeč, nejsou lidé bez hříchu; neboť evangelium má být zvěstováno ztraceným. Kristus pravil: „Nepřišel jsem volat spravedlivých, ale hříšných ku pokání.“ Kdo se nechá přesvědčit od Ducha sv., jest ctného srdce. Vyznává svou vinu a cítí, že potřebuje milost a lásku Boží a má opravdové přání poznat pravdu, aby jí byl poslušen. Dobré srdce jest srdce věřící, které důvěřuje Slovu Božímu.“ EGW

13. Jaké zaslíbení je dáno těm, kteří touží poznat Slovo Boží? J.7,17.

„Slovo Boží je často v přímém rozporu se zděděnými rysy povahy a zvyky denního života člověka. Ale posluchač přirovnávaný k dobré zemi, přijímá slovo se všemi podmínkami a požadavky Písma a

své zvyky i obyčeje podřizuje Slovu Božímu. Z celého srdce a celým úsilím touží po věčném životě a přináší-li mu to snad ztrátu, pronásledování nebo i smrt, chce se řídit pravdou.“ EGW

14. Co se stane, když dobré semeno je zaseto do dobré země? Mar.4,8.20.

„Celá Bible je zjevením slávy Boží v Kristu. Je-li přijata vírou a uposlechneme-li její pokyny, stane se velikým nástrojem v přetvoření povahy Přijmeme-li pravdy Bible, povznesou naši mysl od zemského a nízkého k nebezskému. Kdyby Slovo Boží bylo ceněno jak náleží, pak by jak mladí tak i staří obdrželi vnitřní pevnost, sílu v zásadách, která by je uschopnila odporovat pokušení.“ EGW Slovo Boží nejen že změní život toho, kdo je přijímá, ale znásobí jeho vliv pro dobro až stonásobně.

2. ÚKOL — DNE 10. LEDNA 1959 .

PODOBENSTVÍ O KOUKOLU A SÍTI

Zlatý verš: Mat. 13,43.

Úvod: „V podobenství o pšenici a koukolu vidíme příčinu, pro kterou koukol neměl být vytrhán, aby při tom nedošlo i k vytrhání pšenice. Lidský úsudek a soud by nadělal těžkých chyb. Než by však došlo k omylu a vytrhání jediného stébla pšenice, Mistr dává pokyn: „Nechte, ať obojí roste pohromadě až

do žní. Pak přijdou andělé a seberou koukol, aby jej spálili. Ačkoli v našich sborech jsou takoví, kteří tvrdí, že věří všem pravdám, jsou tam i chybující a bloudící, jako koukol mezi pšenicí. Bůh je však dlouhoshovívající a trpělivý. Bloudící kárá a varuje. Nezničí však ty, kteří se jen pomalu učí tomu, čemu je Pán chce naučit. Koukol a pšenice mají růsti spolu až do žní. Uzraje-li pšenice, bude se svou zralou povahou jasně lišit od koukolu.“
EGW

DVĚ TŘÍDY LIDÍ

1. K čemu přirovnal Ježíš království nebeské?
M.13,24.

„Pole“, pravil Kristus, „jest svět“. My tomu musíme rozumět tak, že zde jest míněna církev Kristova ve světě. Podobenství jest vylíčením toho, co náleží ke království Božímu a k spojenému tím dílu vykoupení a k tomu vybraným nástrojem jest církev. Duch svatý slavnostně vyšel na celou zemi a všude působí na srdcích lidských, ale církev jest místem, kde máme růsti a dozrát, abychom byli shromážděni do obilnice Boží.“ EGW

2. Co se přihodilo, když služebníci spali? v.25.26.
3. Jakou otázku dali služebníci hospodářovi a jak zněla odpověď? v.27.28a.
4. Jak vysvětlil Ježíš toto podobenství?
M.13,36—39a.

Satan má mnoho svých zástupců, kteří působí k oklamání duší. Mezi věřícími nastrojuje své lidi, kteří se umí přizpůsobit požadavkům a vkusu dítek Božích, které chce zničit. Jeho cílem je uvést do

církvě neupřímné a neobrácené živly, které by vzbuzovaly nedůvěru a podezírání mezi lidem Božím a které by tak brzdily pokrok díla Božího.

JAK SI POČÍNAT S KOUKOLEM?

5. Jaký návrh předložili služebníci? Mat.13,28b.

6. Proč byl jejich návrh zamítnut? v.29.

„Je mnoho těch, s nimiž se zachází jako s koukolem a vydědenci království Božího. Ale i takové táhne Kristus k sobě. Lidé soudí často podle zevnějšku a domnívají se, že posuzují správně charakter člověka; avšak ve svém úsudku se dopouštějí mnohých chyb.“ EGW

7. Co přikázal hospodář svým služebníkům? v.30.

„Církev Kristova na zemi bude nedokonalá, avšak Bůh svou církev nezkazí pro její nedokonalost. Jsou a budou takoví, kteří jsou naplněni horlivostí bez umění a budou čistit církev, vybírajíce koukol z pšenice. Kristus však dal zvláštní naučení, jak postupovat s bloudícími a neobrácenými v církvi. Nikdy by nemělo dojít ke křečovitému, zaujatému, ukvapenému jednání, při kterém by členové byli ukvapeně vylučováni ze sboru pro svoje chybné charakterové vlastnosti.“ EGW

8. Jaké naučení dal Ježíš, když chtěl ukázat, jak postupovat s přestupníky v církvi? Mat.18, 15—18.

„Žádný činovník sboru by neměl radit, žádný výbor doporučit, ani sbor odhlasovat, aby jméno přestupníka bylo vymazáno z knihy sborové, dokud nebylo svědomitě dbáno Kristových pokynů. Bylo-li věrně

dbáno tohoto naučení, sbor se před Bohem očistil. Zlo pak musí být zjeveno a odstraněno, aby se více nerozšířilo. Nesmí se tajit a tutlat. Zdraví a čistota církve musejí být zachovány, aby mohla stát před Bohem neposkvrněná, oděná v roucho spravedlnosti Kristovy.“ EGW

DALŠÍ OBRAZ

9. Kterým dalším obrazem je znázorněno království Boží? Mat.13,47.

Toto podobenství neschvaluje nedbalé a nsvědomité přijímání členů do sboru. Od lidí, kteří se chtějí připojit ke sboru, musí být vyžadováno obrácení a zachovávání zásad, které hlásáme.

10. Co činili rybáři, když se síť naplnila? v.48.

„Když evangelium dokončí svou úlohu, soud vykoná rozdělení. Kristus viděl, jak tím, že falešní bratři jsou počítáni k církvi, cesta pravdy bude porouhána. Poněvadž takoví hříšníci budou v církvi, budou lidé mylně věřit, že Bůh na jejich hříchy nepohlíží. Proto Kristus odhalil záclonu budoucnosti a ukázal všechněm, že o osudu člověka rozhoduje jeho osobitá povaha a nikoli společenské postavení nebo postavení v církvi.“ EGW

KONEČNÁ ODMĚNA

11. Co znázorňuje žeu v podobenství o koukolu? Mat.13,39.40.

12. Jaký bude konec nevěrných při konání světa? v.41.42.49.50.

„Ti, jimž se dostalo velikého světla a mnoha příležitostí ku obrácení, avšak nepřijali je, vezmou trest podle svého hříchů. V poslední veliký den budou smutně překvapeni.“ EGW

13. Jak je vylíčena odměna spravedlivých? v.43.

„Bratře, sestro. Připrav se na příchod Krista v oblacích nebeských. Denně vymítej žádosti světa ze svého srdce. Poznej z vlastní zkušenosti, co znamená obecenství s Kristem. Připrav se na soud, aby až Kristus přijde, i tys byl mezi těmi, kteří mu vyjdou vstříc.“ EGW

3. ÚKOL — DNE 17. LEDNA 1959

KVAS, ZRNO HORČIČNÉ

Zlatý verš: Ř. 1,16.

Úvod: Království nebeské v srdci: „Tam začíná Slovo Boží, pravá dobrota, spravedlnost a pokoj. Ono uvádí všechny city ve shodu s myšlením i vůlí Boží. Kamkoli přijde, kvas pravdy působí změnu mysli a srdce. Celá povaha se přetvořuje. Všichni, kteří přijmou pravdu Ježíše Krista do svého srdce, budou zjevovat moc kvasu. Je-li v našem srdci království nebeské, pak celá naše povaha se promění podle povahy Kristovy. Moc Boží v srdci působí podobně jako kvas, aby si podmanila celou bytost člověka. Dokonce i naše myšlenky jsou podány Boží vůlí. Je-li kdo v Kristu, nové stvoření

jest, staré věci pominuly, nové všecko učiněno jest.“ EGW

PŘETVOŘUJÍCÍ ČINITEL

1. Jak popisuje Ježíš vnitřní dílo evangelia?

Luk.13,20.21.

Ježíš zde mluvil o praxi každodenního života. Nikdo tak snadno nemohl zapomenout na slova, která mění život člověka.

„Toto podobenství znázorňuje pronikající moc evangelia. Ono formuje církev podle božského vzoru působením na srdce každého jednotlivce. Jako kvas působí na potravu, tak Duch svatý působí na srdce lidské, na všechny jeho schopnosti a síly. Tělo, duše a duch jsou ve shodě s Kristem.“
EGW

2. Jak se dostává kvas do potravy? Mat.13,33a.

Kvas nebyl v potravě hned, tj. od přírody, ale musel tam být vložen. Bez zásahu ženy by nedošlo k prokvašení těsta.

„Tak i hříšník musí přijmout milost Boží, než se stane schopným pro království Boží.“ EGW

3. Kolik potravy bylo prokvašeno? Mat.13,33b.

KVAS EVANGELIA

4. Co je tou největší přetvořující mocí v lidském životě? Ř.1,16.

„Veškeré vzdělání a vychování, které dává evět, nemůže změnit hříšníka v dítě nebes. Obnovující síla musí přijít od Boha. Taková změna může se

státí jenom skrze Ducha sv. Všichni, kdož chtějí být zachráněni, ať vzdělaní nebo prostí, chudí nebo bohatí, musí se poddati působení této moci.“ EGW

5. Jak začíná toto dílo proměny? Jan 3,3.

6. Kterého činitele používá Duch Boží při obrácení člověka? 1.Petr.1,23.

„Je-li naše mysl ovládána Duchem Božím, pak prožíváme stav, o kterém hovoří podobenství o kvasu. Ti, kdož otevrou své srdce pro přijetí pravdy, poznají, že Slovo Boží jest oním velkým nástrojem k proměně charakteru. „Slovo tvé osvěcuje rozum“, prohlašuje žalmista, „dává moudrost neumělým“. A Kristus se modlil za své učedníky „posvětiž jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest.“ EGW

7. Co praví Pavel o rozsahu změny při člověku? 1.Tes.5,23.

„Kvas ukrytý v těstě působí neviditelně a prokvasí všecko. Tak i kvas pravdy působí skrytě, klidně, ustavičně a mění srdce člověka. Kvas pravdy způsobuje změnu celého člověka. Všechno hrubé a nezdvorné se mění v jemné a tiché, sobecké v obětavé.“ EGW

ROZŠÍŘENÍ EVANGELIA

8. Čím znázornil Ježíš rozšíření evangelia? Mat.13,31.32.

Zrno hořčičné bylo příslovečně nejmenším semínkem. Kristus je zvolil k znázornění malých počátků svého díla, které později vyroste do obrovských rozměrů. Zdůraznil myšlenku, aby nikdo nepohrdal dnem malých začátků.

9. Kterými slovy dávali někteří najevo své opovr-
žení pro Ježíše a jeho dílo? Mat.13,55;
Luk.16,14; Jan 7,15;10,20.

„Když Kristus dal toto podobenství, bylo jeho krá-
lovství zastoupeno několika málo galilejskými lidmi.
Jejich chudoba a nepatrný počet bylo důvodem,
proč se lidé nechtěli připojit k těmto prostým
lidem. Ale símě hořčičné mělo růsti a jeho ratolesti
se měly rozšířit po celém světě.“ EGW

10. Jak daleko se podle slov Ježíšových rozšíří zvěst
evangelia? Sk.1,8; Mat.24,14.

VÍTĚZSTVÍ EVANGELIA

11. Kdy dojde ke konečnému vítězství evangelia
podle ev. Jana? Zj.11,15; Dan.2,44.
12. Kdo potom bude dědicem království? Dan.7,27.
13. Jak se můžeme stát oběany onoho království?
Ef.2,13.18.19.

4. ÚKOL – DNE 24. LEDNA 1959

SKRYTÝ POKLAD, PERLA, BOHATÝ BLÁZEN

Zlatý verš: Jer.15,16.

Úvod: „Spasitel viděl, že veškeré lidské snažení je
soustředěno na věci pozemské a věčné pravdy se
pouštějí ze zřetele. Snažil se napravit toto zlo,

zlomit kletbu, která ochromovala duši. Pozvedl svůj hlas a zvolal: „Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale zhubí svou duši? Co dá člověk jako náhradu za svou duši?“ Aby tento padlý hříšný svět mohl poznat onen lepší svět, který ztratil ze zřetele, ukázal mu věčné pravdy. Uvedl lidstvo na práh věčnosti, obkličené nevyslovitelnou slávou Boží a ukázal mu poklad, jehož cena převyšuje stříbro i zlato.“ EGW

1. Kterými slovy znázornil Ježíš neočekávané objevení nebeské pravdy? Mat.13,44a.

„O pokladech evangelia se praví, že jsou skryté. Krásu, moc a tajemství plánu vykoupení nepoznávají ti, kteří se sami ve své domýšlivosti pokládají za moudré. Mnozí mají oči, ale nevidí, mají uši, ale neslyší, mají rozum, ale nepoznávají skrytý poklad.“ EGW

2. Jaká část statku byla potřebná k zakoupení onoho pole? v.44b.

„Toto podobenství ukazuje cenu nebeského pokladu a úsilí, které je nutno vynaložit na jeho získání. Nálezce pokladu v poli byl hotov rozloučit se se vším co měl a neúnavně pracoval, aby získal skryté bohatství. Tak i objevitel nebeského pokladu nebude považovat žádnou práci ani oběť za těžkou, aby získal poklad pravdy.“ EGW

3. Jak se cítil tento člověk při koupi onoho pole za tak velikou cenu? v.44.

Tento člověk byl naplněn radostí. Bible hovoří o radosti, pocházející ze spasení: Ž.51,12; Izaj.12,3.

HLEDÁNÍ VZÁCNÝCH PEREL

4. Kterými slovy popisuje Ježíš hledání záchranné pravdy? Mat.13,45.

V podobenství o skrytém pokladu mluvil Kristus o těch, o nichž Pán praví „nalezen jsem od těch, kteříž mne nehledali.“ Iz.65,1.

V podobenství o drahé perle mluvil o jiné skupině, které Pán praví „hledajíc mne, naleznete, když mne hledati budete celým srdcem svým.“

5. Jak dalece bylo odměněno úsilovné hledání kupcovo? Mat.13,46a.

6. Jak se zachoval k požadované ceně? v.46b;
Fil.3,7,8.

To bude stanovisko všech, kteří poznají bohatství, které Bůh nabízí v Kristu.

CHYBA BOHATÉHO POŠETILCE

7. Co řekl bohatý člověk sám k sobě podle jiného podobenství Kristova? Luk.12,16—19.

Kristus vyprávěl toto podobenství jako odpověď člověku, který ho přerušil, žádostí: „Mistře, rci bratru mému, ať rozdělí se mnou dědictví.“ Luk.12, 13. Ježíši se nelíbila lakotnost, projevená touto žádostí, proto odpověděl: „Člověče, kdo mne ustanovil soudcím, aneb děličem nad vámi?... Mějte se na pozoru a strážte se každého lakomství.“ Jak málo věděl tento člověk, že mluví s tím, který mu mohl dát věčné bohatství. Podobenství, které pak následovalo, není jen pro onoho člověka, nýbrž pro každého, kdo hledá smysl života v „rozhojnění statku zemského“.

8. Na co měl boháč pamatovat při užívání svého bohatství? 5.M.8,18; 15,11.

Člověk tento nemající smyslu pro odpovědnost vůči Bohu, ani pro potřeby svých bližních, shromažďoval své úrody jen pro sebe. „Žil, jako by nebylo Boha, ani nebe, ani budoucího života, jako by veškeré jeho vlastnictví náleželo jen jemu, jako by nic nedlužil Bohu nebo člověku.“ EGW

9. Co však přehlédli tento pošetilý boháč? Luk.12, 20.21.

HLEDÁNÍ VĚČNÝCH HODNOT

10. Jakou cenu přikládal Job nebeské moudrosti? Job 28,12—18.

11. Kde lze tuto moudrost nalézt? Ž.119,105.130.

„Slovo Boží musí být čteno s opravdovostí a zkoumáno s pilností. Lenost a pohodlnost nebude nikdy odměněna jasným poznáním pravdy. Ani pozemských požehnání nelze dosáhnout bez opravdového, trpělivého a vytrvalého úsilí. Staří i mladí musí Slovo Boží nejen číst, ale opravdu v něm hledat, prosit a zkoumat, jako když hledáme skrytý poklad. Ti, kdož tak učiní, budou odměněni; neboť Kristus rozšíří jejich poznání.“ EGW

12. Jak se cítil Jeremiáš, když našel tento poklad? Jer.15,16.

13. V kom jsou skryté všechny poklady? Kol.2,2b.3.

„Pán Ježíš sám jest drahou perlou. V něm přebývá všechna sláva Otcova, plnost božství. Jest leskem slávy Otcovy a obrazem Jeho osoby. Vznešenost

vlastností Božích jest vyjádřena v jeho povaze. V Kristu lze nalézt všecko to, co může ukojit potřeby a touhy lidské duše ve světě tomto i v budoucím.“ EGW

5. ÚKOL — DNE 31. LEDNA 1959

DĚLNÍCI NA VINICI

Zlatý verš: Ef.2,8.9.

Úvod: „Židé téměř ztratili ze zřetele pravdu o Boží milosti. Rabíni učili, že Boží přίzeň si musí člověk zasloužit. Odměnu spravedlivých chtěli rovněž získat vlastními skutky. Proto jejich bohoslužby byly ovládnány duchem, který přímo dychtil po odměně. Ano, i Kristovi učedníci nebyli prosti tohoto smýšlení, proto Spasitel použil každé příležitosti, aby jim ukázal jejich blud.“ EGW

BOHATÝ MLÁDENEČ

1. Jakou otázku předložil bohatý mládeneč Ježíši? Mat.19,16.
2. Co mu Pán Ježíš odpověděl? v.17.

„Kristus nezeslabuje požadavky zákona. Jasnými slovy předkládá poslušnost jako podmínku k věčnému životu, tutéž podmínku, která byla Adamovi dána před jeho pádem. Pán neočekává od žádné duše méně, než očekával od člověka v ráji — dokonalou poslušnost a neposkvrněnou spravedlnost.

Požadavek smlouvy milosti je právě tak obširný jako v ráji — soulad s Božím zákonem, který je svatý, spravedlivý a dobrý.“ EGW

3. Jak odpověděl Ježíš na otázku mládence „čeho se mi ještě nedostává“? v.20.21.

„Člověk, který miluje sám sebe, je přestupníkem zákona. Toto naučení chtěl Kristus učinit bohatému mláďenci srozumitelným a proto ho zkoušel způsobem, kterým bylo zjeveno sobectví jeho srdce. Ukázal mu na zranitelné místo jeho povahy. Mládenec si nepřál dalšího vysvětlení. Ve svém srdci choval modlu. Neměl pravou lásku k Bohu a člověku.“ EGW

4. Když Petr myslil na chování mládence a jeho odepření následovat Krista, co se táznl? v.27.

ZÁSLUHA PROTI MILOSTI

5. Které podobenství vyprávěl Ježíš jako opak Petrova ducha, kterého vyjádřil v otázce po odměně? Mat.20,1.

„Aby učedníci neztratili ze zřetele zásady evangelia, vyprávěl jim Kristus podobenství, kterak Bůh nakládá se svými služebníky a zjevil ducha, kterého mají mít ti, kteří pro něj pracují.“ EGW

6. Jak se dohodl hospodář s první skupinou dělníků? v.2.

7. Jakou další výzvu učinil hospodář? v.3—7

8. Jakou odměnu slíbil hospodář dělníkům? v.4.7.

„Dělníci z podobenství, kteří byli najati nejdříve, souhlasili, že budou pracovat za určitou dohod-

nutou částku. Také ji obdrželi, a nic více. Dělníci, najatí později, věřili hospodářovým slovům „dám vám, co bude spravedlivé“. Neptají se po odměně, osvědčili mu svou důvěru. Důvěřovali jeho spravedlnosti a nestrannosti. Byli odměnňi jinak: podle štědrosti hospodářovy.“

9. Vyllě odměnu, kterou Jim hospodář poručil dát v.8—10.

Toto podobenství vyvolalo mnoho debat. Je tak odlišné od ostatních podobenství Kristových, týkajících se záležitostí všedního života. Hospodář jednal docela neobyčejně, takže je velmi nepravděpodobné, že se něco podobného kdy přihodilo. Byl to ovšem jediný způsob, kterým Kristus mohl znázornit Boží neobvyklé jednání s člověkem. Toto zvláštní počínání hospodářovo objasňuje Slovo Boží: „Nejsou myšlení má jako myšlení vaše, ani cesty vaše, jako cesty mé, praví Hospodin.“ Měl-li být člověk zachráněn, Bůh tak nemohl učiniti obyčejnými prostředky. Proto naše záchrana není podle našich zásluh, nýbrž podle Boží milosti. Jaký div, že vykoupení jednou zvolají: „Veliké a podivuhodné jsou tvé skutky, Pane vševládny; spravedlivé a pravdivé jsou cesty tvé, králi národů!“

10. Co pravili první dělníci o hospodáři? v.11.12.

MILOST PROTI ZÁSLUHÁM

11. Co odpověděl hospodář? v.13.15a.

12. Kterými slovy np. Pavel hlásal zásadu spásy člověka? Ef.2,8.9.

PRAVÁ POHNUTKA KŘESŤANSKÉ SLUŽBY

13. Co má být základní pohnutkou našeho zachová-
vání příkázání? Mat.22,35—40; Ř.13,10.

„Pán si přeje, abychom mu důvěřovali, netáží se
po odměně. Když Kristus sídlí v srdci, potom myš-
lenka na odměnu není na prvním místě. To není
pohnutka, která nás pudí k práci. Bůh si přeje, aby-
chom si vážili jeho požehnání, které nám zaslíbil.
Nechce však, abychom usilovali jen o odměnu a
domnívali se, že za každou splněnou povinnost
musíme být odměněni. Pracujme z lásky k Bohu
i k lidem, bez ohledu na zisk a odměnu.“ EGW

14. Co praví Bible o odměně těch, kdo milují Boha?
1.Kor.2,9; Zj.21,4.5.7.

„Lidská řeč není s to vylíčit odměnu spravedlivých.
Poznají to pouze ti, kdo to uvidí. Omezená mysl
nemůže pochopit slávu Božího ráje.“ EGW

6. ÚKOL — DNE 7. ÚNORA 1959

DVA SYNOVÉ, NEMILOSRDNÝ SLUŽEBNÍK

Zlatý verš: 1.J.4,21.

Úvod: Život podle zásady lásky. „První čtyři při-
kázání jsou shrnuta v jeden veliký přikaz: ‚Milovati
budeš Pána Boha svého z celého srdce svého.‘ Zbý-

vajcích šest je zahrnuto ve slovech: „Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ Obě tato přikázání jsou vyjádřením lásky. Nikdo nemůže zachovávat první a druhé rušit, nebo druhé zachovávat a první rušit. Má-li Bůh v našem srdci správné místo, zaujmeme správný postoj i k bližnímu. Budeme ho milovat jako sami sebe. A jedině tehdy můžeme svého bližního milovat neustranně, milujeme-li Boha nade vše.“ EGW

1. Co odpověděl první syn na výzvu otcovu?

Mat.21,29a.

2. Jak si počínal později? v.29b.

Tento syn není následování hodný, poněvadž hrubě odmítl otcovu prosbu. Byl ve velikém nebezpečí. Což jestliže ho otec nikdy víc nezavolá a práci, kterou měl vykonat, vykoná někdo jiný?! Když se pak hřích vzpoury spojí s ostatními hříchy, ubývá pravděpodobnosti na pokání.

SYN, KTERÝ SLÍBIL A NEŠEL

3. Co odpověděl druhý syn, když uslyšel otcovu výzvu? v.30a.

4. Jak se projevil skutečný stav srdce tohoto syna? v.30b.

Tento syn nám nemůže být vzorem pro svůj neupřímný slib; neboť jinak myslil než mluvil. Nebral své slovo dost vážně. Slíbit něco někomu a potom nevynaložit všechny síly k jeho splnění, je velikou urážkou. Avšak učinit Bohu slib pokání a pak jej pro malichernost porušit, je daleko větší urážkou.

5. Jaké naučení nám Pán dává tímto podobenstvím? v.31.

„V tomto podobenství otec představuje Boha a vinici církev. Dvěma syny jsou znázorněny dvě třídy lidí. Syn, který se zdráhal usposlechnout příkazu a svému otci odpověděl: „Nechci“, představoval ty, kteří žili v zřejmém přestupování, aniž by předstírali, že jsou zbožní a zřejmě se zdráhali poddati se jhu poslušnosti a omezení svých přirozených žádostí, které jim ukládá zákon Boží. Ale mnozí z nich toho později litovali a uposlechli volání Božího. Když v poselství Jana Křtitele: „Pokání čiňte, nebo se přiblížilo království nebeské“, jim bylo ukázáno evangelium, mnozí toho litovali a vyznali své hříchy.“ EGW

6. Co řekl Ježíš židovským vůdcům? Mat.23,3b; 15,8.

ZKOUŠKA POSLUŠNOSTI

7. Na které dvě skupiny lidí ukázal Kristus svým podobenstvím o domě postaveném na písku a na skále? Mat.7,24—27.

„Dobrymi skutky si nelze koupit spasení: jsou však důkazem víry, která působí skrze lásku. Ačkoliv věčná odměna nám není dána podle zásluh, bude však úměrná dílu, které bylo vykonáno skrze milost Kristovu.“ EGW

8. Kterými slovy řekl Ježíš ty, kteří vejdou do království nebeského? Mat.7,21—23.

„Důkaz poctivosti nezáleží v slovech, nýbrž v činech. Kristus nepravil lidem: co zvláštního mluvíte, nýbrž: co zvláštního činíte? Velmi významná jsou jeho slova: „Blahoslavení jste, budete-li to činiti.“ EGW

ČLOVĚK, KTERÝ NECHTĚL ODPUSTIT

9. Co odpověděl Pán Ježíš na otázku Petrovu, týkající se míry odpuštění? Mat.18,21.22.
10. Jak si počínal král v podobenství, jemuž služebník dlužil závratnou sumu? v.24—27.

„Odpuštění královo představuje Boží odpuštění všech hříchů. Kristus je znázorněn králem, který dotčen soucitem, odpustil svému služebníkovi dluh. Člověk byl odsouzen pro přestupování zákona. Nemohl se sám zachránit, proto přišel Kristus na tento svět, své božství přioděl lidstvem a dal svůj spravedlivý život za nespravedlivé.“ EGW

11. Jak jednal onen služebník po velkorysém odpuštění, jebož se mu dostalo, se svým spolu-sluzebníkem, který mu dlužil nepatrnou částku? v.28—30.
12. Co učinil král, když se dověděl o nemilosrdném a přísném počínání toho, nad nímž se smíloval? v.31—34.

LÁSKA K BOHU A K ČLOVĚKU

13. Jaké naučení plyne z tohoto podobenství? v.35; 6,15.

Boží odpuštění je podmíněno. Nezachováme-li od-pouštějšího ducha, pak nemůžeme očekávat od-puštění od Boha.

„Kdo je nemilosrdný k jiným, dokazuje, že ani jemu se nedostalo odpouštější milosti Boží. Božím odpuštěním je srdce bloudícího přitahováno k vel-kému srdci věčné lásky. Proud božského smilování plyne od srdce hříšníka a od něho zase k jiným. Kdo

však nemá ducha Kristova, ten jeho není. Je odloučen od Boha a zůstane odloučen na věky. Je pravdou, že se snad i jemu dostalo kdysi odpuštění; ale jeho nemilosrdný duch svědčí, že nyní zavrhuje odpouštějící lásku Boží. Odloučil se od Boha a proto je v tom postavení, v jakém byl, než mu bylo odpuštěno. Zapřel své pokání a jeho hříchy jsou v něm, jako by nikdy pokání nečinil.“ EGW

14. Co je důkazem pravého pokání? 1.J.4,21;
J.13,34.35.

7. ÚKOL – DNE 14. ÚNORA 1959

ZTRACEN A NALEZEN

Zlatá verš: Luk. 19. 10.

Úvod: „V podobenství o ztracené ovci je představena podivuhodná láska Kristova bloudícím duším. Kristus nezůstává pouze s těmi, kdo přijali jeho spásu. On nesoustřeďuje všechno své úsilí pouze na ně, aby přijímal od nich vděčnost a lásku. Pravý pastýř opouští i své milující stádo a jde na poušť, snáší těžkosti a bojuje s nebezpečím a smrtí, aby našel a zachránil ovci, která zabloudila od stáda a která musí zahynout, nebude-li přivedena zpět. Když pak po pilném hledání nalezne ztraceného člověka, tak ten dobrý Pastýř, ať je jakkoli unaven, vyčerpán bolestí a hladem, neponechává člověka v jeho slabosti. Nenutí člověka, aby jej v své slabosti následoval. Ani nežene člověka, tu ztracenou

ovci, zpět. Co však dělá? O, podivuhodná láska! Něžně ji bere do své náruče, klade ji na svá ramena, aby ji přinesl do stáda. Pak svolává své sousedy, aby se s ním radovali nad tím, kdo byl ztracen a opět nalezen.

Podobenství o ztraceném synu a ztraceném groši obsahuje stejné naučení. Všechna tato naučení jsou nám dána pro naše požehnání a poučení.“ EGW

KRISTOVO POSLÁNÍ MEZI LIDMI

1. Které narážky farizeů vyvolaly tři podobenství našeho úkolu? Luk.15,1.2.

„Farizeové měli pro ně jenom posměch a pohrdání; ale Kristus je vítal jako dítky Boží, které sice domu otcovskému byly odcizené, ale nikoli zapomenuté. Právě jejich bída a hřích to způsobovaly, že se stali předmětem jeho soucitu. Čím více se od něho vzdálili, tím větší bylo jeho přání a obětavost zachránit je před věčnou smrtí.“ EGW

2. Kdo potřebuje lékaře podle slov Kristových? Mat.9,10—12.
3. Jaké bylo Kristovo poslání na tomto světě? Luk.19,10.

ZTRACENÁ OVCE

4. Kterým podobenstvím znázornil Ježíš svůj zájem o hříšníka? Luk.15,4.

„Pastýř v podobenství jde hledat jednu ovci — nejmenší počet, jaký vůbec může přijít v úvahu. Kdyby tedy bývala jenom jedna ztracená duše, Kristus by byl zemřel i za tuto jedinou duši. V podobenství o ztracené ovci Kristus učí, že spasení

není dosahováno tím, že my bychom hledali Boha, ale tím, že Bůh hledá nás.“ EGW

5. Jak zacházel pastýř s nalezenou ovci? v.5.

„Ramenem lásky objímá zraněnou duši, blízkou zahynutí a radostně ji odnáší do bezpečí ovčince.“ EGW

6. Jak projevll pastýř svou radost, když se vrátil se ztracenou ovci? v.6.

ZTRACENÝ PENÍZ

7. Kterým podobenstvím poukázal Ježíš na ztrátu, ke které došlo doma? v.8.9.

V tomto podobenství jest naučení pro rodiny. Často panuje v domově velká lhostejnost ve věcech jednotlivých členů rodiny. V kruhu rodinném může být jeden, který jest odcizen Bohu a přece jak málo péče jest mu věnováno, aby nešel do zahynutí. Jestliže je v rodině dítě, které si není vědomo svého hříšného života, rodiče by si neměli dát klidu. Rozžehněte světlo Slova Božího! V jeho světle pilně zkoumejte všecko, co jest v domě, abyste shledali, proč jde dítě do zahynutí. Rodiče by měli zkoušet své vlastní srdce, své zvyky a obyčeje, zda snad oni nejsou příčinou nevěry svého dítěte.“ EGW

8. Jak projevují nebeské bytosti svůj veliký zájem o spásu hříšníků? Luk.15,7.10.

„Kající hříšník nechť myslí na radost, panující v nebesích nad návratem zbloudilého. I andělé mají soucit s těmito bloudícími. Jen ve světě je stále nedostatek hlubokého soucitu s dušemi. Ó, kéž by bylo více ducha Kristova a méně, mnohem méně toho vlastního já!“ EGW

ZTRACENÝ SYN

9. O co požádal mladší syn svého otce?

Luk.15,11.12.

„V podobenství o ztraceném synu jest nám ukázáno, jak Pán zachází s těmi, kteří poznali lásku Otcovu, ale dovolili pokušiteli, aby je jako zajatce vedl podle své vůle.“ EGW

10. Jakým způsobem užíval syn svého bohatství a jaké následky se dostavily? v.13—16.

„Jak je zde načrtnut obraz hříšníka! Hříšník, obklíčen požehnáními Boží lásky, pamatující na uspokojení vlastního „já“, nic si nepřeje tolik než aby byl odloučen od Boha. Dobré věci Boží přijímá jako věci zcela samozřejmé, není za ně vděčen a nekoná také žádnou službu lásky. Jako Kain odešel od tváři Páně, aby si hledal domov, také marnotratný syn odešel do daleké krajiny a tak i hříšníci hledají štěstí v zapomenutí na Boha.“ EGW

11. Co si řekl marnotratný syn, když se vzpamatoval a uvědomil si svůj stav? v.17—19.

12. Jak přijal otec ztraceného syna? v.20—24.

Duch Boží slyší i sebeslabší touhu srdce, Bohu je známa i sebeslabší upřímná modlitba.

POMĚR ČLOVĚKA K HŘÍŠNÍKŮM

13. Jak reagoval starší syn na lásku otcovu a co mu otec řekl? v.25—32.

Co by se asi přihodilo, kdyby starší syn byl viděl svého bratra dříve, než se setkal s otcem? Jeho krutý, tvrdý, citu prostý poměr by byl nepochybně marnotratného syna zmalomyslněl, že by už nečekal,

aby se sešel s otcem. Nikdo neví, kolik hříšníků se odvrátilo od pokání následkem tvrdé kritiky samo-spravedlivých členů sboru.

14. Jaký podíl má člověk na záchraně ztracených?
1.Kor.3,9; Mat.4,19.

„Kdo pozná, že jest hříšníkem zachráněným jenom láskou svého Otce nebeského, ten bude mít také lásku a soucit s jinými ztracenými. Nezaujme k nim vyčítavý postoj. Jestliže z našeho srdce roztaje led sobectví, pak budeme v souladu s Bohem a budeme s ním účastni radosti nad zachráněnými ztracenými.“ EGW

8. ÚKOL – DNE 21. ÚNORA 1959

ROSTOUCÍ SEMENO, NEPLODNÝ FÍK

Zlatý verš: 2.Kor.5,10.

Úvod: „Vzklíčení semene představuje počátek duchovního života. Vzdůst byliny jest krásným obrazem vzdůstu křesťanského. Bylina musí buď růsti nebo zhynout. Jako ona tiše a nepozorovaně ustavičně roste, tak je to i s rozvojem křesťanského života. Náš život může být v každém stupni rozvoje dokonalý. Bude-li v našem životě splněn Boží úmysl, bude náš život zjevovat ustavičný pokrok. Posvěcení jest dílem celého života. Potřebujeme stále nové zkušenosti s Bohem. Tím zesílíme, abychom mohli nésti odpovědnost a naše vyspělost bude pokračovat.“ EGW

ZÁZRAK ROSTOUCÍHO SEMENE

1. Jak vylíčil Ježíš tajemný růst semeno?

Mar.4,26.27.

Bůh přizpůsobil semeno pro půdu a půdu pro símě. Když pak dobré símě přijde do vlastní půdy, rozvine se podle jemu vlastních zákonů. Člověk zná jen málo z tajemství, kterým prochází símě mezi zasetím a uzráním. Ačkoli člověk „neví jak“ se to děje, símě roste.

2. Kterými slovy ukázal Pán Ježíš na omezený vliv člověka v procesu růstu? v.28a.

Ročník může s půdou činit mnohé; může ji zorat, zvláčit, zkyprít a pohnojit. Může volit semeno, které do ní zaseje. Může vybrat kamení a odstranit všechno, co by překáželo růstu. Nemůže však dát semeni klíčivou moc. Musí trpělivě čekat, až semeno doroste a uzraje. To se děje tiše a téměř nepozorovaně, ať spí nebo bdí. „V semeni je život a v zemi síla, ale když dnem i nocí nepůsobí moc Boží, nepřinese símě užitku. Musí být seslán déšť, aby zavláhl žíznivou zemi; slunce musí vyslat hřejivé paprsky a pohřbenému semeni musí být dána síla. Jenom Stvořitel sám, který do něho vložil život, může je zase vzbudit. Každé símě může vzejít a každá bylina růst jen mocí Boží.“ EGW

DUCHOVNÍ NAUČENÍ V PŘÍRODĚ

4. K čemu přirovnává prorok Izaláš duchovní naučení, která vidí v přírodě? Iz.61,11.

„S duchovním rozséváním je tomu tak, jako s rozséváním přirozeným. Učitel pravdy musí se po-

kusit půdu srdce připravit. On musí símě zaset, ale síla, která může vzbudit život, přichází od Boha. On položil určitou hranici a marné jest úsilí člověka jít přes ni. I když kážeme slovo, nemůžeme dát sílu, která obživuje duši a přivozuje spravedlnost i chválu. V kázání slova musí působit moc, která jest nad lidskou sílu. Jenom skrze Ducha Božího bude slovo dosti obživující a mocné, aby bylo srdce obnoveno k věčnému životu.“ EGW

5. S jakou vírou a důvěrou máme zasévat símě evangelia? Iz.55,10.11.

„Práce rozsévače jest práce víry. On nemůže pochopit tajemství, jak símě vzchází a vzrůstá, ale důvěruje prostředkům, jimiž Bůh rostlinstvo přivádí k vzrůstu a květu. Když rozsévá símě do země, zdánlivě zahazuje drahé obilí, které by mohlo být chlebem jeho rodiny. Rozsévač se však vzdává jenom mála z toho dobrého, co má, aby obdržel později zpět více. Odhazuje símě, ale očekává, že ve žni je bude mnohonásobně sklízet. Tak mají pracovat i služebníci Kristovi a očekávat žeň rozsátého semene.“ EGW

6. Co praví Bible o posvěceném životě? Přísl.4,18.

KAZITEL PŮDY

7. Co praví Kristus o neštěstí, které postihuje hříšníky? Luk.13,4.5.

„Židé pokládali neštěstí za soud nad hříšníky a ti, kteří o neštěstí druhých vypravovali, činili tak s tajemným uspokojením, že se jim samotným nic nepříhodilo. Podle jejich názoru dosvědčoval jejich šťastnější osud, že jsou mnohem lepší a proto Bohu mnohem milejší, nežli tito Galilejci. Očekávali, že

i Pán Ježíš odsoudí tyto muže, kteří bezpochyby svého potrestání zasluhovali.“ EGW

8. Které podobenství připojil Pán Ježíš k této výstraže? v.6.

9. Jak smýšlel majitel vinice o neplodném líku? v.7.

10. Co odpověděl vinař? v.8.

„I ty snad poznáváš, ač nejasně, že jsi jenom stromem, který zemi kazí. A přece tě Bůh ve svém velikém milosrdenství nevytál. Nepohlíží na tebe chladně. Neodvrací se s lhostejností od tebe a neponechává tě zkáze. Pohlížeje na tebe, volá, jako před staletími volal k Izraeli: „Co s tebou Efraime? Mám tě chránit Izraeli? Nevykonám prchlivosti hněvu svého, nezkažím Efraima; nebo jsem já Bůh silný a ne člověk.“ Soucitný Spasitel o tobě praví: „Ponechejž ho i tohoto léta, až jej okopám a pohnojím.“ EGW

DEN KONEČNÉHO SOUDU

11. Co praví Ježíš ve svém podobenství o semeni, když došlo? Mar.4,29.

„Kristus toužebně čeká, aby byl zjeven skrze svou církev. Až povaha Kristova bude dokonale vžita v jeho lidu, pak přijde, jako ke svému vlastnictví. Předností každého křesťana jest druhý příchod nejen očekávat, ale také urychlit. Kdyby všichni, kdož vyznávají jeho jméno, přinášeli k jeho cti také ovoce, jak brzy by byl celý svět poset semenem evangelia. Poslední veliká žeň by rychle došla a Kristus by přišel, aby shromáždil drahou pšenici.“ EGW

12. Co praví Pán Ježíš v podobenství o neplodném fíku? Co se stane se stromem, nevydá-li ovoce? Luk.13,9.

„Tato výstraha zaznívá i v našem pokolení. Zadívej se, bratře, sestro, do svého lhostejného srdce! Jsi také neplodným stromem na vinici Páně? Má se tento rozsudek týkati také tebe? Kdy jsi přijal dary jeho milosti? Jak dlouho Pán čekal, než jsi jeho lásku opětoval? Jaké přednosti se ti dostalo, že jsi byl štípen do jeho vinice a jsi pod jeho péčí? Jak často tvé srdce bylo uchváčeno něžným poselstvím evangelia!

Srdce, které nepovoluje přitahování a volání hlasu Božího, bude se zatvrzovat, až bude cele nepřístupné vlivu Ducha svatého. Potom bude řečeno: Vytniž jej, proč i tu zemi darmo kazí!’ “ EGW

13. Jaký účinek má mít budoucí soud na náš každodenní život? Kaz.12,14; 2.Kor.5,10.

9. ÚKOL — DNE 28. ÚNORA 1959

NEODBYTNÝ PŘÍTEL, NESPRAVEDLIVÝ SOUDCE

Zlatý verš: Luk.11,9.10.

Úvod: „Pán vidí, že modlitba je často prochnuta zemskostí. Lidé se modlí o věci, které mají uspokojit jejich sobecké touhy. Pán nesplní takové modlitby podle lidského očekávání. Zkouší je sou-

žením i ponížením, až si jasně uvědomují své základní potřeby. Pán nedá lidem to, co slouží k ukojení nízkých tužeb a co je člověku ke škodě a nakonec k zneuctění Boha. Nedá rovněž lidem nic, co slouží k ukojení ctižádosti a vede k sebepovyšování. Přicházíme-li k Bohu, máme tak činit s pokorným a potřeným srdcem, podřizující každé přání jeho svaté vůli.“EGW

„PANE, NAUČ NÁS MODLITI SE“

1. Jakou žádost vyslovili učedníci, když slyšeli Ježíše modlit se? Luk.11,1.
2. Kterou modlitbu dal Ježíš tehdy svým učedníkům? v.2—4.

„Aby posílil naši důvěru v Boha, učil nás Kristus oslovovati jej novým jménem, jménem, které jest nejúžejí spojeno s nejmilejšími vzpomínkami lidského srdce. Dává nám přednost nekonečného Boha nazývat naším Otcem. Používání tohoto jména, když mluvíme k Bohu nebo o Něm, jest znamením naší lásky a důvěry k Němu a zárukou jeho vztahu k nám a jeho příbuzenství s námi.“ EGW

NESOBECKÁ, VYTRVALÁ MODLITBA

3. Kterým podobenstvím znázornil Ježíš potřebu vytrvalé modlitby? v.5—8.

„Naučení, která Ježíš Kristus dal o modlitbě, měla by být dobře uvážena. V modlitbě nám Kristus představuje zásady, kterým mohou rozumět všichni. Naše prosby mají být opravdové a tak vytrvalé jako prosba onoho přítele, který o půlnoci prosil o chléb. Čím opravdověji a vytrvaleji pro-

síme, tím vroucenější bude naše duchovní spojení s Kristem. Budeme-li mít více víry, dostane se nám větších požehnání.“ EGW

4. Z čeho jde najevo, že naše modlitby mají být přesné a jasné? v. 5b.6.

Prosba tohoto člověka byla určitá. Žádal o tři bochníky chleba. Jeho prosba byla nesobecká. Prosil o chléb nikoli pro sebe, ale pro druhého. Naše modlitby nemají být sobeckými prosbami, abychom prospěli jenom sami sobě. Máme prosit, abychom mohli dát. Zásada života Ježíšova musí být také zásadou našeho života. Mluvě o svých učednících, Kristus pravil: „Já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě.“ EGW

5. Jak bylo vyhověno žádosti tohoto muže? v.8b.

Odpověď přichází podle naší potřeby a podle schopnosti přijmout. Písmo praví: „Bůh uspokojí všecku vaši potřebu podle svého bohatství v slávě Krista Ježíše,“ a že „každému z nás byla dána milost podle měřítká Kristova daru.“

MILUJÍCÍ OTEC NEBESKÝ

6. Kterými slovy vybízel Kristus své učedníky, aby předkládali své prosby? v.9.10.

„Jeho ujištění jest rozsáhlé a bezmezné. A ten, jenž zaslíbení dal, jest věrný. I kdybychom okamžitě nedosáhli toho, oč prosíme, přece máme věřit, že Bůh nás slyší a naše prosby také vyslyší. Bůh jest příliš moudrý, než aby se dopustil nějakého omylu a příliš dobrý, než aby upřímné duši zadržel to, co by ji posloužilo ku prospěchu. Proto mu klidně a celým

serdcem důvěřujte, třebaže by vaše modlitby nebyly okamžitě vyslyšeny! Skálopevně důvěřujte v jeho zaslíbení: Proste a bude vám dáno.“ EGW

7. S jakou jistotou smíme spoléhat na Boží ochotu, že vyslyší naši prosbu? v.11—13.

VDOVA HLEDÁ SPRAVEDLNOST

8. Co pravil Ježíš o vytrvalosti v modlitbě, v rozhovoru o svém druhém příchodu? Luk. 18,1.

9. Jak znázornil Ježíš neodbytnost v modlitbě? v.2—6.

„Kristus zde načrtl ostrý rozdíl mezi nespravedlivým soudcem a Bohem. Soudce se zastal vdovy ze sobectví, aby ušel dalšímu obtěžování. Neměl s ní žádného soucitu ani smilování a byl naprosto lhostejný k její bídě. Jak zcela jinak má se Bůh k těm, kdož jej prosí. S nekonečným soucitom dbá proseb a úpění trpících a zarmoucených. Vyvolení Boží jsou drazí jeho srdci. Bůh však své dítky miluje láskou nekonečnou. Tím nejdražším na zemi jest mu jeho církev.“ EGW

10. Kterou naléhavou otázku zjevil Ježíš nutnost vytrvalé víry v přípravě na jeho příchod? v.7.8.

V době, kdy se má církev modlit ve vytrvalé víře o blížký příchod Kristův, je v ní vlažná lhostejnost. Je to znamení doby. Kristus přijde v době, kdy mnozí v církvi přestanou bdít. Zachování budou jen ti, kdo trpělivě a toužebně prosí: „Amen, přijď, Pane Ježíši!“

PODMÍNKA ÚČINNÉ MODLITBY

11. Co je první podmínkou účinné modlitby?
Mar.11,22.24; Jan 11,40.

Víra nám dává smělost a důvěru. Bůh nás vybízí: „Přistupujme tedy směle k trůnu milosti“ a dále praví „neodhazujte tedy svou důvěru, vždyť je v ní naděje na bohatou odplatu.“

12. Které hlavní podmínky máme podřídit všechny své prosby? Luk.22,42b.

13. Která další zkušenost je nutná k dosažení jistoty vyslyšení? Jan 15,7.10.

Přebývá-li v srdci Kristus, je tam láska a poslušnost; neboť On praví: „Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte.“ Jsme-li jej poslušní a milujeme-li své bližní, pak má zalíbení ve vyslychání našich proseb, neboť prosíme podle Jeho vůle.

10. ÚKOL – DNE 7. BŘEZNA 1959

NEVĚRNÍ VINAŘI, VELIKÁ VEČEŘE

Zlatý verš: Mat.21,42.

Úvod: „Před námi je rozvinutá bohatá duchovní hostina. Služebnicky Božími je nám předkládána nejbohatší potrava, spravedlnost skrze Ježíše Krista, ospravedlnění vírou, nesmírně veliká a

vzácná zaslíbení Boží v jeho Slově, svobodný přístup k Oci skrze Ježíše Krista, potěšení Ducha svatého a pevná jistota života věčného v království Božím. Tážeme se proto, jaké věci Bůh zameškal učinit, které by ještě mohl učinit v přípravě pro tu velikou večeři, nebeskou hostinu? Jestliže lidé ponížení a ponoření do hříchu odmítnou toto nebeské dobrodiní, odepřou život a poslušnost, tropí si posměch z milostivého pozvání a zvolí bezcenné věci zemské, tak Kristus při nich splní obraz použitý v tomto podobenství. Takoví neokusí jeho slávy, a pozvání se dostane jiným lidem. Ti, kdo volili výmluvy a pokračují ve hříchu a přizpůsobování se žádostem světa budou zanecháni svým modlám.“
EGW

VINICE HOSPODINOVA

1. Který známý starozákonní obraz použil Ježíš, aby židovským vůdčům vštípil vědomí zvláštní přednosti, které se jim dostalo? Mat.21,33.
2. Co Bůh právem očekával od Izraele, jako výsledek dobroty, péče a lásky, kterou mu prokázal? Iz.5,1—4.

Prorok Izaiáš zde prohlašuje, že „vinice Hospodina zástupů dům Izraelský jest.“ V době proroka Izaiáše byla vzpoura mezi lidem Božím. Ve dnech Kristových odpor tohoto národa vyvrcholil v zavržení Krista, Syna majitele vinice.

HOSPODÁŘ ZKLAMÁN

3. Jak bylo zacházeno se služebníky, kteří byli poslání, aby převzali plody vinice? Mat. 21,34—36.
4. Když se hospodář dověděl, jak zacházeli s jeho služebníky, co učinil? v.37.

„Ještě pak máje jediného syna milého, i toho poslal k nim naposledy, řka: Ustydnu se syna mého.“ (Mar.12,6.)

Myslíme při tom na verš Jan 3,16, kde je praveno, že „tak Bůh miloval svět, že syna svého jednorozenného dal“. Kristus vztahoval tuto řeč na sebo, čímž chtěl zdůraznit, že hospodář má jediného syna, který je dědicem a proto byl milován nade vše. Prokázat neúctu tomuto synu, by znamenalo neposlušnost, avšak zabít ho, je neslýchaným zločinem.

5. Jak se vinaři zachovali k hospodářovu jedinému synu a dědici? Mat.21, 38.39.

6. Jakou významnou otázku položil Ježíš Židům a jak nevědomky odsoudili svou odpovědí sami sebe? v.40.41.

„Židovští vůdcové nemilovali Boha, proto se sami od něho odloučili a zavrhli všechny jeho nabídky. Kristus, milovaný Boží, přišel, aby uplatnil nároky vlastníka vinice; avšak vinaři jej potupili, pravíce: „Nechceme, aby tento nad námi panoval.“ Oni záviděli Kristu krásu charakteru. Jeho způsob učení daleko předčil jejich vyučování. Celý jeho život byl stálou výtkou pro jejich sobectví a když přišla konečná zkouška, zavrhli Svatého izraelského.“ EGW

7. Jaký božský výrok pronesl Ježíš? v.42—44.

VELIKÁ HOSTINA EVANGELIA

8. Jakou poznámku pronesl jeden z účastníků velké hostiny, na níž byl pozván také Ježíš? Luk.14,15.

Hostina, na níž se Ježíš nacházel, byla pořádána farizeem v den sobotní. (viz v. 1 — 11). Kristus učinil každou hostinu příležitostí k vyučování. Při této příležitosti úmyslně uzdravil člověka, aby ukázal, že sluší v sobotu dobře činit. Pak nepřímo pokáral pýchu a ctižádost těch, kdož vyhledávají přední místa. Dále pak ukázal, že pravé pohostinství se nejeví v tom, zveme-li vlastní přátele, kteří nám to mohou oplatit, nýbrž chudé a potřebné. Kristova slova kárala jejich sobectví. Farizeům byla jeho slova odporná. Doufajíce, že se jim podaří obrátit rozhovor jiným směrem, jeden z nich licoměrně zvolal: „Blažený, kdo jí chléb v království Božím.“

9. Jaké podobenství vyprávěl Ježíš na tuto samolibou chválu? v. 16. 17.

10. Jak se vymlouvali ti, jimž se dostalo pozvání k večeři? v. 18 — 20.

„Výmluvy, které byly sneseny jako důvody pro zamítnutí pozvání k večeři, zahrnují všechny výmluvy pro odepření přijetí pozvání evangelia ve všech dobách. Lidé prohlašují, že by mohli ohrozit své světské vyhlídky, budou-li dbáti požadavků evangelia. Své dočasné zájmy cení mnohem výše než věci věčné.“ EGW

11. Co podnikl hostitel, aby naplnil hodovní sň, když viděl, že pozvaní nepřišli? v. 21 — 23.

„V příkazu, aby vyšli na cesty a za hradby, uvádí Kristus úlohu všech těch, které povolal, aby působili v jeho jménu. Celý svět je polem působnosti pro služebnicky Kristovy. Celá lidská rodina tvoří posluchačstvo. Pán si přeje, aby jeho milostivé slovo bylo přinešeno každé duši.“

Toto může být vykonáno osobní prací. Tak pracoval i Kristus. Jeho práce záležela z veliké části z osobních rozhovorů. Byl věrný svému poslání, i když měl před sebou jen jedinou duši. Často bylo poselství spásy přineseno tisícům právě skrze takovou jedinou duši.“ EGW

12. Jaká konečná výstraha byla dána těm, kteří slyšeli Ježíše? v.24.

VÝSTRAHY PRO POSLEDNÍ DOBU

13. Jaké bude všeobecné smýšlení posledních dnů? Luk.17,26—30.

14. Jakou výstrahu dává Ježíš lidem, očekávajícím království Boží? Luk.21,31.34—36.

11. ÚKOL — DNE 14. BŘEZNA 1959

novob. ev. Říše

DVA MODLITEBNÍCI; SVATEBNÍ HOSTINA

Zlatý verš: Zj.3,18.

Úvod: „Čtěte pozorně podobenství o svatebním rouchu a přivlastněte si naučení, která jsou v něm obsažena. Jsou zde ti, kdož slyšeli pravdu a souhlasili s ní, ale nejsou proměněni jejím vlivem. Právě proto, že pravda nebyla přijata celým srdcem, celou duší, tak se v člověku nerozvíjí a nemůže pokračovat v díle očišťování života. Bůh je zneuctěn těmi, kteří tvrdí, že věří vzácné povznášející pravdě

a přitom odmítají obléci královské roucho Kristovy spravedlnosti. Tito lidé urážejí Spasitele. Kamkoli jdou, ukazují, že odepřeli přijmout šat pro ně připravený. Je velmi mnoho křesťanů podle jména, kteří čekají na příchod Kristův naprosto bezstarostně. Oni nemají roucho jeho spravedlnosti. Mohou vyznávat, že jsou dítkami Božími, ale nejsou očištěni od hříchů. Jsou sobečtí a samolibí. Jejich život je bez Krista.“ EGW

DVA MODLITEBNÍCI

1. Komu zejména bylo určeno podobenství o dvou modlitebnících? Luk.18,9.
2. Kterí dva muži jsou představení v tomto podobenství? v.10.

„Farizeus jde do chrámu, aby se pomodlil ne proto, že se cítí být hříšníkem potřebujícím odpuštění, nýbrž proto, že se pokládá za spravedlivého a doufá, že získá uznání a pochvalu. Kdokoli spoléhá na sebe, že je spravedlivý, opovrhne ostatními. Jelikož farizeus posuzuje sebe podle jiných lidí, soudí jiné podle sebe. Jeho spravedlnost je hodnocena spravedlností těch druhých a čím jsou tito lidé horší, tím více vyniká jeho spravedlnost. Jeho samospravedlnost vede k obviňování druhých.“
EGW

3. V jakém duchu se tento farizeus modlí? v.11.12.

„Náboženství farizea se nedotýká duše. On neusiluje o podobnost charakteru Božího, o srdce naplněné láskou a milostí. Spokojí se s náboženstvím, které se týká pouze vnějšího života. Má svou vlastní spravedlnost, ovoce vlastních skutků podle lidského úsudku.“ EGW

4. Jak odlišné je smýšlení publikána ve srovnání s farizeem? v.13.

„Žádný vnější obřad nemůže nahradit prostou víru a úplné sebezapření. Žádný člověk nemůže sám sebe zbavit vlastního já. Můžeme dát svolení jedině Kristu, aby tak učinil. Pak duše promluví: „Pane, vezmi srdce mé, neboť já tak nemohu učinit. Ono je tvým vlastnictvím, zachovej je čisté; neboť já je nemohu zachovat pro tebe.“ EGW

**HŘÍCHY PÝCHY A SAMOLIBOSTI
ODSOUZENY**

5. Co pravil Ježíš o publikánovi a jaké naučení z toho plyne pro nás? v.14.

„Nikdo nemůže bez nebezpečí důvěřovat sobě nebo hovět pocitům bezpečnosti proti pokušením. Ti, kdo přijmou Spasitele, ať bylo jejich obrácení jakkoli upřímné, neměli by být učeni, aby říkali nebo cítili, že jsou zachráněni navždy. To je svod. Všichni by měli být poučeni, aby pěstovali naději a víru. Ale i když se oddáme Kristu a víme, že nás přijal, nejsme mimo dosah pokušení.“ EGW

6. Jakou výstrahu a radu dává Pán těm, kteří jsou duchovně pyšní a sami se sebou spokojeni v církvi Laodicejské? Zj.3.16—18.

„Nic tak neuráží Boha a nic není tak nebezpečné pro lidskou duši jako pýcha a spokojenost se sebou samým. Je to nejbeznadějnější a nejtížeji léčitelný hřích.“ EGW

POZVÁNÍ K SVATEBNÍ HOSTINĚ

7. Když se pozvaným hostům dostalo upozornění, že svatební hostina je připravena, jak se zachovali? Mat.22,1—6.

8. Jaké opatření učinil král proti těm, kteří jeho služebníky potupili a zabili? Co pravil o těch, kteří jeho pozváním pouze pohrdli? v.7.8.

„Ti, kdož násilím odmítli pozvání na svatební večeři, byli zahubeni. Jejich soud byl konečný a již nezbývalo další možnosti ku pokání a k účasti na slavnosti. Ti, kdož pouze zlehčili pozvání na svatbu, byli rovněž ze slavnosti vyloučeni a jiní zaujali jejich místa. Ačkoliv pozvání nezamítli, nýbrž pouze otáleli, předstírajíce jeho přijetí, skončili tak jako zjevné odpůrci. Nedostalo se jim dalšího pozvání a tím ztratili radost a požehnání. K tomu, aby člověk ztratil místo v nebi, stačí pouze lhostejnost k milostivým výzvám Božím ku pokání.

9. Jak se snažil král naplnit hodovní síň? v.9.10.

SAMOSPRAVEDLIVÝ HOST

10. Když se pak král vešel podívat na hosty, kdo upoutal jeho pozornost? v.11.

„Zkoušením hostů, k němuž přistoupil král při hostině, znázorněn jest vyšetřující soud. Hosté hostiny evangelia jsou ti, kdož vyznávají, že slouží Bohu, jsou to ti, jejichž jména zapsána jsou v knize života. Ale ne všichni, kdož vyznávají, že jsou křesťané, jsou pravými učedníky. Dříve než bude udělena odměna, musí být rozhodnuto, kdo jest hoden míti účast v dědictví spravedlivých.“ EGW

11. Co odpověděl nepřipravený host na otázku královu? v.12.

„Člověk, který přišel k hostině bez roucha svatebního, představuje mnohé vlažné věřící lidi ve světě. Oni sice vyznávají, že jsou křesťané a činí si nárok na požehnání a přednosti evangelia, ale necítí, že by bylo nutné, aby změnili svou povahu. Nikdy neměli pravou lítost nad svými hříchy.“ EGW

12. Jaký soud byl vynesena nad tímto člověkem? v.13.

SVATBA BERÁNKOVA

13. Kterým výrokem uzavřel Pán Ježíš toto podobenství? v.14.

**14. Co je praveno o rouchu církve? Zj. 19,8.
Srovnej Ef.5,25—27.**

„Svatebním rouchem, o kterém je v podobenství řeč, je znázorněná čistá, bezúhonná povaha, jakou budou mít praví následovníci Kristovi. Toto roucho tkané na nebeském stavu, nemá v sobě ani jednu nit lidského vynálezu. Ve svém člověčenství rozvinul Kristus dokonalou povahu a tuto povahu chce dáti nám.

Poddáme-li se Kristu, naše srdce se spojí s jeho srdcem, naše vůle zanikne ve vůli jeho, naše smýšlení bude jedno s jeho smýšlením, naše myšlenky budou ovládnuty Kristem; pak teprv žijeme jeho životem. To znamená být oděn jeho spravedlností.“
EGW

12. ÚKOL – DNE 21. BŘEZNA 1959

pod. br. Dostal

DOBŘÝ SAMARITÁN SVĚŘENÉ HŘIVNY

Zlatý verš: Luk.10,27.

Úvod: „V příběhu o dobrém Samaritánu líčí Kristus podstatu pravého náboženství. Ukazuje, že ono nezáleží v systémech, věrouce nebo obřadech, nýbrž v konání skutků lásky, dobra, v opravdové laskavosti. Podobenství o hřivnách je předmět, jemuž máme věnovat zvláštní pozornost a studovat je velmi pečlivě na modlitbě. Ono má zcela osobní význam pro každého muže, ženu i dítě, pro všechny lidi obdarované rozumem. Vaše povinnost i odpovědnost jsou úměrné darům, které vám Bůh dal. Každý jednotlivec, počínaje od nejnižšího a nejprostšího, až po největšího a nejvyššího je mravní osobností obdarovanou schopnostmi, za něž je odpovědný Bohu.“ EGW

ZÁKONÍK SE TÁŽE JEŽÍŠE

**1. Jaký rozhovor měl Ježíš s jedním zákoníkem?
Luk.10,25–28.**

„Osud člověka bude určen podle jeho poslušnosti celému zákonu. V našem životě musíme zjevovat svrchovanou lásku k Bohu a nestrannou lásku k lidem.“ EGW

2. Jakou otázku vyslovil zákoník? v.29.

„Zákoník věděl, že nezachovává ani první čtyři přikázání, ani dalších šest přikázání. Byl usvědčen Kristovými pronikavými slovy. Ale místo toho, aby vyznal svůj hřích, snažil se jej omluvit. Než by uznal pravdu, snažil se raději ukázat, jak těžké je zachovávat přikázání.“ EGW

NA CESTĚ DO JERICHA

3. Co pravil Ježíš o příhodě jistého člověka? v.30.

4. Jak se zachoval kněz a levita, když spatřili postiženého člověka? v.31.32.

„Celé nebe sledovalo levitu cestou, zda jeho srdce bude dotčeno lidskou bídou. Když spatřil člověka, byl si vědom své povinnosti k němu, avšak nebyla to příjemná povinnost. Proto litoval, že se ubíral touto cestou, že v záporném případě by nemusel vidět člověka raněného, zkrvaveného a hynoucího, člověka potřebujícího pomoci bližních. Šel mimo něj dál, namlouvaje si, že to není jeho práce a že se proto nemusí znepokojovat. Vykladač zákona, nositel svatých nádob, tohoto člověka pominul.“ EGW

SAMARITÁN -

5. Jak se zachoval Samaritán, který šel okolo? v.33.

„Jakýsi Samaritán ubíral se kolem raněného a jakmile ho shlédl, byl jím soucitem. Netázal se, je-li to Žid či pohan. Samaritán dobře věděl, že kdyby to byl Žid a byl na jeho místě, plivl by mu do tváře a s opovržením odešel. Přesto však neotálel. Neuva-

žoval, že se vlastně sám vydává v nebezpečí, když se tu zdržuje. Rozhodující bylo, že zde byl v tísní trpící člověk.“ EGW

6. Co Samaritán ihned učinil? v.34.35.

„Kněz i levita vyznávali svou zbožnost, ale Samaritán vyznal skutkem, že je opravdu obrácený. Duchem i činy dokázal, že je ve shodě s Bohem.“ EGW

PRAKTICKÉ NAUČENÍ

7. Co se tázal Ježíš zákoníka, když ukončil podobenství? v.36.

8. Co odpověděl zákoník a jaký příkaz mn Ježíš dal? v.37.

„Toto naučení je dnes pro nás právě tak potřebné jako pro Ježíšovy posluchače kdysi. Sobectví a chladná obřadnost takřka uhašuje oheň lásky a vypuzuje milosrdenství, které má zušlechťovat povahu. Mnozí vyznavací Kristovi zapomněli, že mají představovat Krista. Nepřinášíme-li praktické oběti pro blaho jiných v rodinném kruhu, v sousedství, v církvi nebo kdekoliv se nacházíme, nejsme křesťany.“ EGW

POVINNOSTI ČLOVĚKA VŮČI BOHU A BLIŽNÍM

**9. Jak znázornil Ježíš povinnosti člověka vůči Bohu i bližním při další příležitosti?
Mat.25,14.15.**

„Všichni lidé jsou velmi draze koupeni. Jsou vlastnictvím Božím, ať jsou věřící nebo nevěřící. Všichni

jsou také povoláni, aby mu sloužili. Ve veliký den soudu bude ode všech požadován počet, jak splnili požadavky Boží.“ EGW

10. Jak naložili služebníci s hřivnami? v.16—18.

„Dary mají být použity, byť byly jakkoli malé. Nejdůležitější otázkou pro nás není: kolik jsem obdržel, ale co činím s tím, co jsem obdržel. První povinností, kterou dlužíme Bohu i svým bližním, jest rozvinutí našich sil a darů. Kdo není denně schopnější a prospěšnější svému okolí, nesplňuje svůj životní úkol. Příklad člověka s jednou hřivnou je výstrahou pro všechny, kteří se domnívají, že jejich noučast v díle Kristově bude omluvena nepatrností jejich daru. Kdyby mohli konati něco velikého, rádi by to podnikli, ale protože mohou sloužit jenom v malých věcech, raději nečiní nic. Jsou však na omylu. V uplatňování darů zkouší Pán povahu.“ EGW

DEN ZÚČTOVÁNÍ

11. Co se přihodilo, když se pán služebníků vrátil? v.19.

„Když vladař účtuje se svými služebníky, zkouší přesně, co s každou hřivnou bylo vykonáno. Práce každého služebníka zjevuje jeho povahu.

Náš nebeský Otec nepožaduje od nás nic méně a nic více, než můžeme vykonat podle schopností, které nám dal. Na své služebníky nevkládá břímě, které by nemohli nésti.“

„Ti, kteří nepůsobili pro Pána, kteří šli s proudem a nenesli žádné odpovědnosti, kteří pamatovali sami na sebe a líbili se sobě, ty soudce celé země v den velikého soudu postaví na roveň těm, kteří činili zle. Budou s nimi stejně odsouzeni.“ EGW

12. Jak odpověděli služebníci na požadavek svého pána? v.20.22.24.25.

13. Jak se zachoval Pán k těm, kteří správně použili darů jim svěřených? v.21.23.

14. Jaký rozsudek byl vynesen nad tím, kdo svou hřivnu ukryl? v.26—30.

„V podobenství o muži, který zakopal svou hřivnu do země, Pán věrně ukázal naši povinnost. Dává naučení každému jednotlivci, ať prostému nebo vzdělanému, že každý má odpovědnost. Musíš proto povstat ze spánku, z pohodlí těla, aby každý dar pocházející od Boha, byl využit. Tvůj život je úzce spjat se životem jiných. Necítíš-li povinnost být ku požehnání jiných, nepracuješ-li s Bohem zde, v tomto životě, nebudeš mít místa ani ve věčných příbytcích.“ EGW

13. ÚKOL — DNE 28. BŘEZNA 1959

DESET PANEN

Zlatý verš: Mat.24,44.

Úvod: „Každá jednotlivost tohoto podobenství měla by být pečlivě zkoumána. Jsme zde představeni buď moudrými pannami nebo bláznivými. Je mnoho těch, kteří nezůstanou u nohou Ježíšových a od něho se neučí. Neznají jeho cestu, nejsou připraveni pro jeho příchod. Oni pouze předstírali očekávání svého Pána. Oni nebděli a nemodlili se v opravdové víře. Žili životem nedbalým. Slyšeli

pravdu a souhlasili s ní, ale nedokázali ji uvést do praktického života. Olej milosti neplní jejich lampy a nejsou připraveni vejít k večeři svatby Beránkovy. Olej je svatá milost pocházející z nebe, která musí zdobit našeho vnitřního člověka. Jinak neobstojíme, až se Pán zjeví.“ EGW

DVA DRUHY ČEKAJÍCÍCH

1. Co se praví o desíti pannách čekajících na ženicha? Mat.25,1.2.

„Dva druhy čekajících představují dvě třídy lidí, kteří tvrdí, že očekávají svého Pána. Jsou nazváni pannami, protože se přiznávají k čisté víře. Lampami jest znázorněno Slovo Boží. Žalmista praví: ‚Svíce nohám mým jest slovo tvé a světlo stezce mé.‘ Olej je obrazem Ducha svatého.“ EGW
O oleji se také mluví jako o svaté milosti seslané z nebe, která lidi očišťuje a činí dokonalými.

2. V čem spočíval základní rozdíl mezi oběma třídami panen? v.3.4.

„Všech deset panen vyšlo ženichovi vstříc. Všechny měly lampy a nádobky na olej. Určitou dobu nebylo mezi nimi vidět žádného rozdílu. Tak je to i s církví, která žije před druhým příchodem Kristovým. Všichni znají Písmo, ale jak tomu bylo v podobnosti, tak je tomu i nyní. Nastává doba, které říkáme prodlení. Je to zkouška víry. Když zazní volání: ‚Aj, ženich jde, vyjděte mu vstříc!‘ — mnozí nebudou připraveni. Nemají olej ve svých nádobkách a ve svých lampách. Nedostává se jim Ducha svatého.“ EGW

3. Co učinilo však deset panen, když ženich dlouho nešel? v.4.5.

PRAVÝ STAV SE ZJEVÍ V DOBĚ TÍSNĚ

4. Jaké volání zaznělo o půlnoci? v.6.

„V rozhodné chvíli se zjevuje povaha. Když bylo o půlnoci slyšeti křik: „Hle, ženich! Vyjděte mu vstříc!“ a spící panny byly probuzeny ze svého spánku, tu se ukázalo, kdo se připravil na tuto událost. Obě třídy byly překvapeny, ale jedna byla na překvapení připravena, druhá nikoli. Poslední veliká zkouška přijde na konci doby milosti, kdy již bude pozdě pečovat o to, co duše potřebují.“
EGW

5. Co pak učinily všechny panny? v.7.

6. Jak se hláznuté panny pokoušely napravit své zoufalé postavení? v.8.

7. Co jim odpověděly rozumné panny? v.9.

„Když budou lidé ze svého spánku vyburcováni, poznají, čeho se jim nedostává a prosí jiné, aby jim pomohli v jejich nedostatku. Ale v duchovních věcech nikdo nemůže nahradit druhému jeho nedostatky. Milost Boží byla každému nabízena hojnou měrou. Osobitá povaha však nemůže být přenesena na jiného. Nikdo nemůže za jiného věřit. Nikdo nemůže pro jiného obdržet Ducha svatého. Nikdo nemůže dát jinému osobitou povahu, která jest ovocem Ducha svatého.“ EGW

„A DVEŘE BYLY ZAVŘENY“

8. Co se přihodilo, zatím co pošetilé panny hledaly olej? v.10a.

9. Co shledaly při svém návratu? v.10b.

10. O co prosily pošetilé panny? v.11.

11. Jak zněla odpověď ženicha? v.12.

„Nejsmutnější slova, jaká kdy dolehla k sluchu smrtelných lidí, jsou slova odsudku: „Neznám vás!“ Společenství Ducha, které jste zanedbali, mohlo vás spojit s radostným zástupcem při svatební hostině. Nyní však nemůžete být účastni oné hostiny. Její záře by dopadla na zaslepené oči a její melodie na hluché uši. Zjevená tam láska a blaho nedokázaly by vzbudit žádnou radost v srdcích zmámených světem. Jste z nebe vyloučeni, protože se nehodíte do jeho společnosti.“ EGW

NAUČENÍ PRO NÁS

12. Jaké naučení Ježíš vyvodil z podobenství o desíti pannách? v.13.

13. Co řekl Kristus svým učedníkům o svém druhém příchodu při jiné příležitosti? Mat.24,44.

„Soužení se nepozorovaně rozmáhá. Slunce svítí na obzoru jako obvykle a nebesa dosud zjevují slávu Boží. Lidé dosud jedí a pijí, sázejí a stavějí, žení se a vdávají, kupují a prodávají. Lidé dosud kují pleťtichy jeden proti druhému a zápasí o nejvyšší společenská místa. Milovníci rozkoší jdou za svými cíli. Všude vládne velké vzrušení, avšak hodina milosti se rychle krátí a případy všech budou na věky rozhodnuty. Satan ví, že má krátký čas. Používá všech sil, aby lidi sváděl, oklamal, zaneprázdnil a uspal, až se doba Boží shovívavosti skončí a dveře milosti se zavrou navždy.“ EGW

14. Jakými zásadami mají spravovat svůj život lidé, čekající na příchod Kristův? 1.J.3,2.3.

„Předností každého člověka jest býti nástrojem, jímž by Bůh mohl světu udělit poklady své milosti a nevystihlé bohatství Kristovo. Kristus učinil vše, aby svou církev učinil tělem, které ozářeno světlem světa, by mělo slávu Immanuelovu. Jeho přáním je, aby každý křesťan byl obklíčen duchovním ovzduším světla a pokoje. Přeje si, aby jeho radost se zjevila i v našem životě.“ EGW